

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 34. S. Lucas junior.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

ficium celebrabat; qui sciens imminere Sæculum X.
 Saracenos, relicto Altari, ut erat vesti- A.C. 945.
 bus Sacerdotalibus ornatus, arrepto
 malleo, qui Græcis pro tintinnabulo est,
 usque adeo dextre usus est in hostes,
 ut compluribus vulneratis, & quibus-
 dam occisis, reliquos in fugam verterit.
 Ecce autem, cum ideo a suo Episcopo
 fuissent ipsi Sacra interdicta & absolutio-
 nem obtinere non posset, ad Saracenos
 deficit, fidem Christianam abjicit, cum
 ipsis in Cappadociam, in provincias vi-
 cinas usque in Asiam, proprio nomine
 ita dictam, hostiliter irrumpit, & cla-
 dem ingentem infert.

§. XXXIV.

S. Lucas junior.

Illa etiam tempestate in vivis degebat Boll. 7. Febr.
 S. Lucas junior, Anachoreta in Græ- to. 4. p. 83.
 cia celeberrimus. Cujus parentes, reli- Combes.
 cta Ægina insula, patria sua, ut incurso- aut. to. 2.
 nes Arabum effugerent, in continentem p. 969.
 se receperant, ubi, videlicet in Thessa-
 lia, circa annum octingentesimum nona-
 gesimum natus est ipsis filius, quem Lu-
 cam appellarunt. Is ab unguiculis vir-
 tuti abstinentiæ & jejunii se dedit, nec
 carnem, nec ova, nec caseum comedens;
 sed plerumque hordeaceo pane & legu-
 minibus famem pellens, & sola frigida
 sitim levans. A patre custodiendo &
 T 5 pascen-

Sæculum X.
A. C. 945. pascendo pecori præfectus alimentum sibi destinatum vestesque pauperibus dabat, unde non nunquam nudus domum redibat. Primo Lucas quoddam monasterium Athenis ingressus, habitum Novitiorum recepit; sed mater inde abstracto, quo filium in loco sibi propiore haberet, indulgit postea, ut in solitudine montis S. Joannicii degeret; ubi annos natus octodecim sedem fixit. Ibidem Professionis Religiosæ habitum accepit a duobus viris venerabilibus monastici Ordinis, qui, Romam proficiscentes cum mandatis, ad ipsum diverterant; nam hospites hilari animo excipiebat. Tunc vero majori quam antea fervore jejuniis & omnibus pietatis exercitiis intentus, miraculorum & Prophetiæ dono præditus est, & incursionem Bulgarorum, qui deinde totam illam regionem depopulati sunt, prædixit.

Quadam die dixit ad socios: *Venit ad nos homo gravi sarcina pressus, & afflictus.* Hisque in montem secessit. Paulopost adest vir, nihil portans, & petens alloquium Lucæ, cujus auxilio sibi opus esse inquebat. Postquam septem diebus expectasset, redit Vir Sanctus & torvis oculis hominem intuens, voce aspera, *Quid tibi negotii, inquit, in hoc deserto esse queat? Cur relictis Ecclesiæ pastoribus homines rusticos & rerum Sacrarum*

crarum ignaros quæris? cur non potius omnium oculos fugis gravissimorum criminum reus? fatere publice homicidium, quod perpetrasti, ut veniam a Deo impetres. Peccator ille perterritus, Vir Dei, respondit, cur quæris ex me, quod non ignoras, etiamsi facinus clam admiserim? sed ut tibi morem geram, pandam omnia. Tum cuncta criminis adjuncta enarrat, & ad pedes Sancti Viri provolutus rogat, ne miserum rejiciat. Lucas jacentem erigit, monita, & quæ facienda videbantur, suggerit, inter alia præcipiens; ad sepulchrum occisi se conferret, multis lacrymis culpam eluere conaretur, pro eo Officium tertiæ, nonæ, & quadragesimæ diei honorifice celebrari curaret, ibidem, si posset, saltem ter milies genuflecteret, & præcipue toto reliquæ vitæ tempore peccatum suum defleret, atque ante oculos mentis semper haberet. In Synodo VIII. vidimus, quod peccatores non nunquam Monachos adirent, a quibus peccatorum suorum remedium requirebant; sed hujusmodi pœnitentiæ a Laicis injunctæ nihil aliud quam præparatio ad Absolutionem Sacramentalem erant. Unde etiam Lucas initio sermonis huic latroni insinua-
verat, ad Sacerdotes sibi recurrendum esse.

Sæculum X.
A. C. 945.

Vita S. Lucæ.

Sess. 9.
Sup. Lib.
L. §. 42.

Lucas

Sæculum X.
A. C. 945.

Lucas septem annis in deserto S. Joannici exactis metu Bulgarorum, qui Rege suo Simeone ducente, circa annum nongentesimum decimum quintum, in illam regionem irruerunt, cum ceteris omnibus incolis fugere compulsus, in quamdam Insulam se recepit, quo etiam Barbaris pervenientibus, nando se surripuit, & Corinthum petiit.

Ibi accensus desiderio Sacram Scripturam legendi in scholam pueris permixtus itavit, barbatus, annos circiter viginti quinque natus. Sed brevi post corruptos scholasticorum mores averfatus, relictis studiis cuidam Stilitæ se addixit, cui annis decem serviit, pro ipso piscans, ligna comportans, & culinæ ministerium obiens. Pace deinde cum Rege Bulgarorum Petro inita ad montem S. Joannici rediit; cumque comperisset, Archiepiscopum Corinthiensem per illam regionem iter facere, ad eum pergens, olera in horto suo nata obtulit. Archiepiscopus, postquam ex aliis intellexisset, quis esset, Cellulam ejus visere voluit, atque vitæ ipsius rationem approbans, jussit ei certum aureorum numerum dari. Quos S. Lucas accipere recusans ajebat: *Domine, non auro mihi opus est, sed oratione tua & Doctrina.* Videns autem, quod Præsul subirasceretur, unum aureum sumsit. Tum magna

magna humilitate in hunc ferme mo- Sæculum X.
 dum quæstionem proposuit: *Domine,* A. C. 944.
quomodo nos miseri, qui ob peccata no- Evcharistia
stra in desertis & montibus manere co- sine Presby-
gimur, terribilium Mysteriorum parti- tero.
cipes effici possumus, cum Presbyteros non
babeamus? Archiepiscopus respondit:
Semper Presbyter adsit, si fieri possit; si
autem Presbyter nulla ratione haberi
queat, vas Præsanctificatorum in Sacra
mensa ponatur, si id in Oratorio fiat,
si vero in cella, ponatur in scamno mun-
dissimo. Postea explicato velo Sacras
particulas impones. Thus adolebis, Psal-
mos Typicos, aut Trisagium cum Sym-
bolo fidei cantabis. Tum ter genuflexus,
junctis manibus, Jesu Christi Corpus ore
excipies, dicens: Amen! loco pretiosi
Sanguinis () vinum bibes in poculo, ad*
nullum alium usum destinato. Cum velo
reliquas Particulas in vase concludes, &
maxima cura cavebis, ne vel minimum
fragmentum decidat, quod pedibus calca-
ri posset. (**)

Lucas

(*) Ex hoc loco iterum contra Protestan-
 tes demonstratur, quod in Ecclesia tam Orien-
 tali quam Occidentali S. Evcharistia ad commu-
 nionem Fidelium fuerit asservata, & quando-
 que sub una specie sumpta.

(*) Hæc omnia fuissent ridicula & supersti-
 tiosa,

Sæculum X.

A. C. 946.

Lucas sæpius domicilium mutare coactus, tandem in Attica stabilis permanfit, loco quodam qui dicebatur *Stevion*, id est salutaris, & per Syncopem, *Stevion*, ubi fons scaturiebat, circumdatus nemore, quo exciso terram coluit, & amœnissimum hortum adparavit. Cellulam vero procul ab illo loco compexit, quo tutius lateret. Ibi sancto fine vitam clausit, sepultusque est, circa annum 946. Ejus Cellula in Oratorium murata. Et ipse sicut ante, ita etiam post obitum multis miraculis claruit. Ecclesia Græca ejus memoriam septima Februarii honorat, eumque vocat S. Lucam juniorem, non ideo, ut a S. Luca Evangelista, sed ut ab alio S. Luca, Abbate in Sicilia prope montem *Æthnam*, saltem integro Sæculo antiquiore, discernatur.

§. XXXV.

Artaldus Remis restituitur.

In Francia adhuc dum Hugo & Artaldus de Archiepiscopatu Remensi decerta-

riosa, nisi Fideles credidissent, Jesum Christum illa præsentia, quæ hodieque in Ecclesia Romano Catholica docetur, in S. Evcharistia existere. Illud plane cultum Patriæ indicat, quod S. Lucas, antequam Jesu Christi Corpus sumeret, ter genuflectere ab Archiepiscopo jubeatur.